

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **R.M.**
zastoupen Mgr. Petrem Knittlem, advokátem sídlem 702 00 Ostrava –
Moravská Ostrava, Sokolská třída 871/6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2022 č. j. MSK 153939/2022,
o přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Karviné ze dne 22. 9. 2022 č. j. SMK/123741/2022 o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších

předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

2. Žalobce namítal, že v posuzovaném případě šlo o situaci, při které bylo třeba rozhodnout na základě zásady *in dubio pro reo*. Uvedl, že videozáznam nikterak nepotvrzuje výpověď policistů, a to ani v základních rysech. Na videozáznamu lze pouze spatřit obrys žalobce řídícího vozidlo a spíše držící ruce přímo na volantu, než v jeho úrovni, jak tvrdí policisté. V případě, že tedy jediný další důkaz, jež může potvrdit výpověď svědků – policistů, je neprůkazný, pak se tedy skutečně jedná pouze o situaci, kdy je třeba se přiklonit buďto k tvrzení žalobce či k tvrzení policistů. Jelikož existují důvodné pochybnosti o správnosti výpovědi svědků, měl žalovaný rozhodnout na základě uvedené zásady. Důvodné pochybnosti o správnosti výpovědi policistů je možné naznat právě s ohledem na skutečnost, že v době spáchání tvrzeného skutku byly zhoršené viditelnostní podmínky. V době, kdy se měl skutek stát, hustě pršelo, bylo zataženo a policisté viděli domnělý skutek po velice krátkou dobu, pod neideálním úhlem pohledu (z boku vozidla), přičemž telefon měl být držen v pravé, tedy vzdálenější ruce (z pohledu policistů). V případě výpovědi policisty musí správní orgán brát v potaz vzdálenost, jaká byla mezi vozidlem a policistou, dobu, po kterou policista mohl přestupek vidět, světelné podmínky, jež tou dobou panovaly či průhlednost a odstínění skel sledovaného automobilu nebo úhel, pod kterým policista situaci sledoval. Zhoršené viditelnostní podmínky jsou patrné z videozáznamu. Z něho lze spíše přijmout závěr o tom, že žalobce fakticky pouze drží volant, nikoliv mobilní telefon v úrovni volantu. S ohledem na výše uvedené tedy nelze vyloučit, že svědci – policisté mohli domnělý skutek špatně vidět a ve svém úsudku se mýlit. V řízení před správním orgánem došlo k porušení zásady *in dubio pro reo*, neboť v předmětné věci existovaly pochybnosti o spáchání přestupku. Platí přitom zásada, že správní orgán musí zjistit skutkový stav mimo jakoukoliv rozumnou pochybnost. Žalobce namítal, že byl shledán vinným pouze na základě výpovědi zasahujících policistů, přičemž o správnosti jejich výpovědi lze mít důvodné pochybnosti, a to s ohledem na špatné viditelnostní podmínky a neprůkaznost videozáznamu, jež by jinak byl schopen potvrdit verzi policistů. Žalobce dále citoval z judikatury Nejvyššího správního soudu.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a zdůraznil, že situace, kdy je přestupek spočívající v držení mobilního telefonu za jízdy prokazován pouze výpověďmi svědků, kteří jej viděli, neboť jiné důkazy ve věci neexistují, je zcela běžná. V nyní projednávané věci je navíc k dispozici důkaz v podobě videozáznamu, na kterém sice není rozpoznatelné samotné přestupkové jednání (neboť se jedná o děj odehrávající se uvnitř jedoucího vozidla, zachycený však zvenčí), avšak je na něm vidět průjezd vozidla žalobce kolem policejní hlídky, výhledové poměry policistů a povětrnostní podmínky (mimo jiné snížená viditelnost v podobě slabého deště). O těchto skutečnostech svědci vypovídali zcela ve shodě s tím, co je na videozáznamu zachyceno. Není tedy pravda, že by obsah tohoto důkazu byl v rozporu s výpověďmi policistů. Videozáznam však vzhledem k omezeným technickým možnostem kamery nezachycuje veškeré skutečnosti, které je schopné zachytit lidské oko (tedy oko svědka, který má na rozdíl od kamery navíc možnost natočením hlavy měnit úhel pohledu v čase). Z úřední činnosti je přitom žalovanému známo, že v obdobných případech je zachycení samotného držení telefonu uvnitř vozidla na obrazovém záznamu spíše výjimečné. K námitce, že svědci blíže nespecifikovali předmětný telefon, žalovaný uvedl, že pokud se

daný telefon nijak neodlišoval od běžně používaných telefonů, těžko bylo možné popsat nějaké jeho specifické znaky, když žádné neměl (a žalobce netvrdí opak).

4. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.
5. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.r.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze správních spisů bylo zjištěno, že dne 28. 6. 2022 bylo sepsáno oznámení přestupku, podle něhož 28.6. 2022 v 10.50 hodin v Dětmarovicích, silnice I/67 řidič motorového vozidla Renault Trafic, RZ X R. M. za jízdy držel v pravé ruce hovorové zařízení (mobilní telefon) a manipuloval s ním, čímž porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., a je podezřelý ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona. Žalobce jako osoba podezřelá ze spáchání přestupku se do oznámení vyjádřil takto: nesouhlasím, v ruce jsem nedržel telefon. Oznámení podepsal. Oznámení přestupku sepsal policista pprap. P. Š., který téhož dne sepsal úřední záznam. V něm konstatoval, že 28. 6. 2022 společně s kolegou D. M. se nacházeli ve služebním vozidle v Dětmarovicích naproti mateřské škole, jejich vozidlo stálo kolmo k silnici I/67. V 10.50 hodin přijíždělo po silnici I/67 od Karviné ve směru na Bohumín motorové vozidlo Renault Trafic, RZ X. Vozidlo přijíždělo z pravé strany. Policista zřetelně viděl, jak řidič v pravé ruce drží a manipuluje za jízdy s hovorovým zařízením tmavé barvy. Za tímto vozidlem se rozjeli a zastavili jej na silnici I/67 v Dětmarovicích poblíž křižovatky se silnicí II/474 ve směru jízdy na Bohumín. V době spáchání přestupku přšelo, nicméně do vozidla šlo dobře vidět, a to na vzdálenost cca 6 – 8 m. Policista pprap. P.Š. sdělil řidiči, jakého přestupku se dopustil. Řidič na místě uvedl, že netelefonoval, že má k tomu handsfree sadu. Poté, co mu policista sdělil, že ke spáchání přestupku stačí, když za jízdy bude držet telefon v ruce, řidič mu odpověděl, že mu jde o body a s přestupkem nesouhlasí. Z tohoto důvodu bylo sepsáno oznámení přestupku, které řidič podepsal a písemně se vyjádřil. Byla provedena i dechová zkouška s negativním výsledkem. Řidič byl ve vozidle sám a po celou dobu zastavování policisté měli vozidlo pod dohledem. Služební vozidlo bylo vybaveno kamerovým systémem se záznamem, jehož obsah je přiložen ke spisu.
7. Součástí spisu je rovněž kamerový záznam ze služebního vozidla. Videozáznam zachycuje stojící vozidlo policistů u zdi budovy před značkou STOP. Je vidět, že drobně prší. V čase 10.50 hodin přijíždí z pravé strany šedá dodávka. Do kabiny řidiče je dobře vidět. Přestupkové jednání žalobce tento videozáznam nezachycuje.
8. Správní orgán I. stupně u ústního jednání, k němuž se žalobce nedostavil, vyslechl svědka policistu P. Š. Uvedený svědek vypověděl, že předmětného dne s kolegou M. vykonávali hlídkovou činnost. Nacházeli se ve služebním vozidle, které stálo v Dětmarovicích vedle kulturního domu naproti školce blízko světelného přechodu pro chodce. Z pravé strany ve směru od Karviné přijela dodávka, přičemž řidič držel v pravé ruce ve výšce volantu mobilní telefon. Manipuloval s ním. Hlava řidiče směřovala dolů a bylo vidět, že se dívá do mobilního přístroje. Svědek toto spatřil na vzdálenost asi 6 – 8 m. Je si jist, že svědek držel v ruce mobilní telefon. Jednalo se o klasický přístroj obdélníkového tvaru. Za tímto vozidlem se policisté vydali a zastavili je předepsaným způsobem u odbočky na Orlovou. Řidič s přestupkem nesouhlasil. Argumentoval tím, že má ve vozidle handsfree sadu, že mu jde o body a

s přestupkem nesouhlasil. Správní orgán I. stupně následně vydal dne 22. 9. 2022 rozhodnutí, jímž žalobce uznal vinným, že se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 silničního zákona porušením ust. § 7 odst. 1 písm. c) silničního zákona tím, že úmyslně dne 28. 6. 2022 kolem 10.50 hodin v Dětmarovicích u mateřské školy na silnici č. 67 jako řidič vozidla Renault, SPZ X, držel v pravé ruce hovorové zařízení – mobilní telefon. Za přestupek mu byla uložena pokuta 1 500 Kč a dále povinnost uhradit náklady řízení spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč a správní orgán rozhodl o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání. Po podaném odvolání správní orgán I. stupně dne 20. 10. 2022 vyrozuměl žalobce prostřednictvím jeho zástupce o provedení výslechu svědka mimo ústní jednání dne 9. 11. 2022 v 15.00 hodin a současně jej poučil, že má právo vyjádřit se ke všem skutečnostem a k důkazům, být přítomen výslechu svědků a klást jim otázky. Ve vyrozumění o provedení výslechu svědků mimo ústní jednání se konstatuje, že bude vyslechnut svědek D. M.. 9. 11. 2022 se k výslechu dostavil svědek D. M. Zástupce žalobce se k výslechu nedostavil. Svědek policista D. M. vypověděl, že tehdy stáli se služebním vozidlem v Dětmarovicích u silnice 67 poblíž mateřské školy, a to kolmo k vozovce asi 6 m od vozovky. Zprava ve směru na Orlovou projelo vozidlo Renault Trafic. Řidič vozidla držel v ruce před sebou mobilní telefon a díval se do něj. Svědek si je jist, že řidič držel za jízdy v pravé ruce mobilní telefon.

9. Podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
10. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
11. Krajský soud neshledává důvodnými žalobní námitky žalobce ohledně zjištěného skutkového stavu. Soud zastává názor, že skutkový stav byl v dané věci provedeným dokazováním zjištěn v rozsahu prokazujícím závěr o spáchání přestupku. Videozáznamem bylo prokázáno, že policisté měli dobré výhledové podmínky, a to i přesto, že viditelnost byla mírně zhoršená v důsledku drobného deště. Také vzdálenost policistů od vozidla žalobce, jak bylo rovněž prokázáno předmětným videozáznamem a výpověďmi svědků, vypovídá o tom, že svědci měli možnost spatřit spáchání předmětného přestupku, tedy měli dobré výhledové poměry. Je notorií, že pozorovací a rozlišovací schopnost lidského oka násobně převyšuje možnosti běžných technických prostředků, jakým je videokamera. Tudíž skutečnost, že na kamerovém záznamu není vidět, zda řidič drží v ruce mobil, nevylučuje, že svědci tuto skutečnost viděli. S ohledem na obsah videozáznamu bylo nutné zkoumat, zda v této věci klíčový důkaz, tj. svědecké výpovědi policistů, postačují ke konstatování, že se žalobce popsaného protiprávního jednání skutečně dopustil. Co se týká věrohodnosti svědeckých výpovědí zasahujících policistů, krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 19/2007-114, v němž NSS uvedl, že „policistu lze obecně považovat za nestranného a věrohodného svědka, neprokáže-li se v konkrétním případě něco jiného. Je tomu tak proto, že policista zásadně nemá na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonává jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem“. V rozsudku č. j. 7 As 83/2010-63 NSS konstatoval, že „o případy, v nichž je možné

pochybovat o věrohodnosti či nestrannosti policisty v pozici svědka, půjde zejména tehdy, pokud jsou ve výpovědích policistů rozpory, je-li hodnoceno jednání obtížně pozorovatelné pouhým okem, existují-li důkazy svědčící o zaujatosti policistů vůči osobě obviněného, pokud je policista hodnocen či odměňován podle toho, s jakou úspěšností se mu daří dosahovat postihů jednotlivců za přestupky, nebo v případě šikanózního postupu policistů, který spočívá v provádění přehnaně horlivé a rozsáhlé kontroly, aniž by k tomu byl rozumný důvod.“

12. Krajský soud zastává názor, že v posuzované věci nestrannost policistů nebyla nijak zpochybněna. Ze správního spisu nevyplývá, že by policisté postupovali při zastavení žalobce a projednání přestupku na místě samém nestandardně či zaujatě. Nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by výpovědi policistů činily nevěrohodnými. Policisté měli dobré výhledové podmínky, což bylo prokázáno videozáznamem, byla i dobrá viditelnost. Také vzdálenost policistů od vozidla žalobce, jak bylo rovněž prokázáno předmětným videozáznamem a výpověďmi svědků, vypovídá o tom, že svědci měli možnost spatřit spáchání předmětného přestupku. Soud dospěl k závěru, že správní orgány nepochybily, vycházely-li z výpovědí policistů, které byly konzistentní a ve shodě s oznámením přestupku a úředním záznamem. Soud uzavírá, že skutkový stav byl v dané věci provedeným dokazováním zjištěn v rozsahu prokazujícím závěr o spáchání přestupku. Z nejnovější judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že z videozáznamu musí být především patrné, zda mohli policisté vidět do kabiny projíždějícího vozu (viz rozsudek NSS č. j. 1 As 206/2022-30). Touto skutečností se v nynější věci zabývaly správní orgány. Výhledové podmínky policistů byly dobré, uvedeného dne byla i dobrá viditelnost, byť byla mírně snížena v důsledku drobného deště, výpovědi policistů se zásadně nerozcházel a není pochyb o jejich nestrannosti. Za tohoto stavu je možné jejich výpověď v kombinaci s videozáznamem použít jako důkazy potvrzující závěr, že se žalobce přestupku dopustil.
13. Soud uzavírá, že neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
14. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.11.2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.